

РЕШЕНИЕ

№ 4838

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 20.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2634** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. 10, ал. 1, т. 17 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

Делото е образувано по жалба от страна на С. Е. С. – гражданин на Р. Федерация, [дата на раждане] в Красноярски край, Русия, с паспорт тип P RUS № 53 0670841, издаден на 26.06.2014 г. от М. Русия 82201, против постановен на 28.02.2023 г. от консулско длъжностно лице в Генерално консулство на Република България, в [населено място] – Турция Отказ за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, по заявление № 22008907/30.08.2022 г

В съдебното производство жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата. Посочва, че не живее в Русия от 11 години, има компании в Ю. К.. Ходи в Б., защото там има производство и интереси във връзка с компанията си в Ю. К.. Пояснява, че не може да работи в България, въпреки че има фирма, защото му е необходима виза. Искането му е за отмяна на отказа.

Ответникът - консулско длъжностно лице в Посолството на Република България в О., Република Турция, чрез Министерство на външните работи – Дирекция „К. отношения“, не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от 19.06.2023 г. от юрк. З., с която оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

В хода на съдебното производство са представени административната преписка, от

жалбоподателя и тези, представени от ДА „НС“ и Дирекция „Миграция“ – МВР. Същите са приети без оспорване от страните.

Апликантът С. Е. С. – гражданин на Р. Федерация е заявил (л. 26 от делото) на 30.08.2022 г. пред Генералното консулство на РБ в О. - Турция желание да получи индивидуална „виза Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ, мотивирано от това, че е търговски представител. Представил е следните документи, сред които Сертификат № 2400/16.08.2022 г. (л. 32); банково удостоверение от Българо – Американска кредитна банка АД за наличност по сметката на С. в размер на 2 627,84 лв. (л.33), договор за наем на жилищен имот (л. 34), с наемател жалбоподателя от 25.05.2022 г., декларация от М. С. (л. 35), в която е посочено, че предоставя на С. собствения си имот с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] ал. 7, справка за наличие (отсъствие) на съдимост (л. 37), медицинска застраховка.

Съгласно писмо с рег. № М – 8955 от 11.05.2023 г. от ДАНС се установява, че съгласувателната процедура по подаденото заявление за виза е осъществено от Териториална дирекция „Национална сигурност“ – Б.. Заявлението е разгледано по електронен път чрез Националната визова информационна система и е изразено положително становище от страна на ТД „Национална сигурност“ – Б..

Съгласно Становище с рег. № УРИ 5382р – 241 – 10.01.2023 г. относно извършени проверки по искане за дългосрочна виза на ОД МВР – Б. (л.67), мнението е отрицателно, чл. 10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, а мотивите са, че апликантът не е посещавал страната през последните 10 години. Договорът за наем е сключен от пълномощник, не е ясно как са делегирани пълномощията, поради което са приели, че възникват съмнения относно фиктивност на представения адрес и истинността на документите. Представената сметка с 2 672 лв. не отговаря на изискването на чл. 24, ал. 2 вр. с чл. 14, ал.1, т. 5 от ППЗЧРБ за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка без да се прибегва до системата за социално подпомагане за искания период на пребиваване. Адресът на представляваната фирма е в Република К., жалбоподателят е подал документи в О. – не е посочен адрес на месторабота. Не е ясно каква е връзката на апликанта с Р К., дейността на дружеството, колко човека работят, кой е управител на фирмата, каква ще бъде дейността му в страната.

Видно от отказ от 28.02.2023 г. за издаване на поисканата виза, с цитиране на чл. 10, ал. 1, т. 17, от Закона за чужденците в РБ“ и мотиви: „В резултат на проверка е установено, че не се доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България – чл. 9г. от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне

на визовия режим (НУРИВОВР). Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ. Формата, под която се отказва издаване на виза е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата – „формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“. Процесният отказ е обективиран именно във формуляр, по смисъла на чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР.

Отказът е издаден от компетентен орган по чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ – М. А., съветник консул, в изпълнение на Заповед № 152/03.09.2021 г. на генерален консул и Заповед № 95-00-254/03.10.2011 г. на министъра на вътрешните работи.

Съгласно чл. 9ж, ал. 1 ЗЧРБ, за издаване на виза кандидатът подава попълнено и подписано заявление по образец, към което прилага документи, доказващи целта на пътуването, по образец, определен с наредбата по чл.9е, ал. 1 – образец по Приложение 2 към чл. 12, ал. 1 от НУРИВОВР.

В случая от кандидата е подадено заявление, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, в което като цел на пребиваването е посочено „търговски представител“ и са приложени съответните документи.

С обжалвания отказ е разгледано допустимо заявление, към което е приложен валиден документ и други изискващи се документи по чл. 13 и чл. 14 от Наредбата.

Формално е спазена изискващата се форма тъй като отказът е издаден по предвидения в чл. 34, ал. 1 от Наредбата образец – Приложение 7. Въпрос по същество и на материалната законосъобразност на акта е дали представените към заявлението документи доказват относими обстоятелства и дали изводите в процесния отказ – обективирани в частта „бележки“, съответстват на данните по представените документи и посоченото правно основание за отказа.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията посочени в чл. 10 ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр по образец, в който се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображенията засягащи интересите на националната сигурност. В Инструкцията за условията и реда на съгласуване на заявленията за издаване на визи са регламентирани съгласувателните процедури с оглед произнасянето по заявления за издаване на визи.

Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско-промишлена палата, след проверка и оценка на представените документи относно активност и данъчна изрядност на дружеството, и относно планираните дейности на представителството.

Съгласно посоченото материално-правно основание в процесния отказ - чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ отказва се издаването на виза или влизане в страната на чужденец, когато: „не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит “.

Становището за отказ, дадено в хода на съгласувателната процедура от органите на Дирекция - Миграция - МВР, кореспондира и обосновава мотивите на самия отказ, а именно, че не се доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване на

руския гражданин с търговското представителство на корейско дружество в Република България. Съдът намира, че заключението на съгласуващия орган от сектор „Миграция“ на ОДМВР Б., съответства на доказателствата по делото. Представената сметка с наличност по нея 2 672 лв. не отговаря на изискването на чл. 24, ал. 2 вр. с чл. 14, ал.1, т. 5 от ППЗЧРБ за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка без да се прибегва до системата за социално подпомагане за искания период на пребиваване. В случая от жалбоподателя се установява единствено, че е вписан като търговски представител на неюридическо лице без право на стопанска дейност. По делото няма доказателства каква дейност конкретно реално осъществява представителството на чуждестранното неюридическо лице, а данни за това в какво ще се изразява дейността на жалбоподателя като търговски представител не са представени. Предметът на дейността, която жалбоподателят е следвало да осъществява, не може да се конкретизира от съдържанието на Решение за вписване в единния търговски регистър на Българска търговско-промишлена палата за вписване на търговско представителство с наименование „К. компани“, със седалище в Република К., тъй като в това решение дейността на представителството е описана твърде общо. Видно от адреса на представляваната фирма е в Република К., а жалбоподателят е подал документи в О., като не е посочен адрес на месторабота. Не става ясно каква е връзката на апликанта с Република К., колко човека са наети да работят, кой е управител на фирмата, каква ще бъде дейността му в страната. Поради това е останала неустановена действителната цел на престоя му в България.

Дори и формално да е налице втората предпоставка на хипотезата – достоверност на условията на престоя, предвид откритата банкова сметка с наличност по нея и сключен договор за наем, то при недостоверна цел на този престой, не са изпълнени условията да се издаде исканата виза.

Издаденият на 28.02.2023 г. от консулско длъжностно лице в Генерално консулство на Република България, в [населено място] – Турция Отказ за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, по заявление № 22008907/30.08.2022 г е постановен в резултат на правилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ, при положение, че ответникът установи и доказа (арг. чл. 170, ал. 1 и ал. 2 АПК) по надлежния ред становището за наличие на основанието по чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ. Отказът е издаден от материално компетентен административен орган и съответства на изискванията за форма, регламентирани с чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. С оглед изхода на спора, жалбоподателят дължи да заплати на ответника претендираното юрисконсултско възнаграждение, което, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да бъде определено на 100 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 45 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Е. С. – гражданин на Р. Федерация, [дата на раждане] в Красноярски край, Русия, с паспорт тип Р RUS № 53 0670841, издаден на 26.06.2014 г. от М. Русия 82201, против постановен на 28.02.2023 г. от консулско длъжностно лице в Генерално консулство на Република България, в [населено място] – Турция Отказ за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, по заявление №

22008907/30.08.2022 г.

ОСЪЖДА С. Е. С. – Р. Федерация, [дата на раждане] в Красноярски край, Русия, притежаващ национален паспорт № P RUS № 53 0670841, издаден на 26.06.2014 г. от М. Русия 82201 да заплати на Министерство на външните работи, на РБ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: